

D E N Í K.

Zákonodárná činnost v r. 1931. Přehlédneme-li výsledky zákonodárné činnosti v uplynulém roce, shledáme, že tento rok přinesl velmi důležité nové zákony, zejména v oborech judiciálních. Do oboru občanského práva spadá velmi důležitý zákon ze 16. prosince 1930, uveřejněný pod č. 4 Sb. z. a n., z r. 1931 na ochranu osob oprávněných požadovati výživu, výchovu nebo zaopatření.

V oboru trestního práva upozorniti jest na velmi důležitý zákon z 11. března 1931, č. 48 Sb. z. a n., o trestním soudnictví nad mládeží (k němuž byla vydána zvl. prováděcí nař. z 11. pros. 1931, č. 195 Sb. z. a n.), dále na zák. ze 16. července 1931, č. 123 Sb. z. a n. o státním vězení; konečně zák. z 18. prosince 1931, č. 209 Sb. z. a n., kterým se prodlužuje účinnost a mění některá ustanovení v oboru trestního soudnictví. Velmi vydatně se osvědčil minulý rok v oboru civilního řízení soudního. Zaznamenati jest tři významné zákony, jimiž zároveň bylo dosaženo sjednocení v důležitých právních oborech: především zákon ze 27. března 1931, č. 64 Sb. z. a n., kterým se vydávají řády konkursní, vyrovnací a odpůrcí (k němu vl. nař. č. 115/1931 o výběru a úhrnné odměně správců konk. podstaty, vyrovn. správců a znaleců v říz. konk. a vyr.); dále zák. ze dne 19. června 1931, č. 100 Sb. z. a n., o základních zásadách nesporného řízení; konečně zákon ze 4. července 1931, č. 131 Sb. z. a n. o pracovních soudech (k němuž vydána vl. nař. č. 180, 181, 216, 217 Sb. z. a n.). K těmto zákonům druží se jednak zák. z 27. března 1931, č. 57 o použití úředníků vyšší pomocné služby u soudů (k němu vl. nař. č. 95), jednak zákon z 16. července 1931, č. 120 Sb. z. a n., kterým se mění a doplňují ustanovení o soudních poplatcích (k němu vyhl. min. financí č. 151 Sb. z. a n., o sazbě soudních poplatků, vl. nař. č. 156 Sb. z. a n.).

Konečně zmíniti se jest o zák. z 19. prosince 1931, č. 210 Sb. z. a n., kterým se prodlužují (do 30. června 1932 resp. do 31. prosince 1932) a doplňují zákony týkající se bytové péče.

Otázka, kdy nový zákon má nabýti účinnosti, bývá řešena až v posledním § zákona, o nějž jde, a přece lze i o ní říci právem, že je »last not least«. Zdá se však, že jí nebývá věnována vždy náležitá pozornost. Dlužno si při ní uvědomiti, jakého času je třeba k tomu, aby praktičtí právníci, kteří budou povoláni nový zákon vykonávati, si jeho předpisy osvojili a do něho vnikli — při čemž by při dnešním přetížení měl býti vzat zřetel i na fysické možnosti jejich — ale také, jakých zařízení technické povahy bude zapotřebí k tomu, aby nový zákon mohl nerušeně vejíti v život. Není-li pamatováno na posléze zmíněnou okolnost nebo je-li její význam podceněn, stane se to, co jsme viděli právě u zákona o trestním soud-